

Artista: Caravaggio, Michelangelo Merisi (1573 Caravaggio-1610 Porto Ercole).

Títol: El Concert.

Tècnica i data: oli sobre tela del 1594.

Època: finals del segle XVI, Barroc italià.

Museu: Metropolitan Museum, Nova York.

Instruments: llaüt (cordòfon polsat) i violí (cordòfon fregat).

Comentaris: la música per a llaüt s'escriu amb tabulatura (sistema mixt de notació en la qual s'indica la col·locació dels dits en el mànec, a través d'un diagrama, i les altures a la pauta). Les tabulatures variaven segons els països; per exemple les italianes tenien sis línies i cadascuna representava una de les cordes. El primer tractat italià fou editat per Ottaviano Petrucci (editor musical) amb el títol *Intavolatura di lauto* (1507), en quatre volums (el tercer s'ha perdut), que conté obres de Francesco Spinacino i altres autors. Però el primer llibre important sobre el llaüt (*Intavolatura di lauto*, llibre I 1536) pertany al compositor, instrumentista i teòric Francesco de Canova da Milano (1497-1543) anomenat "il divino" pels seus admiradors; fou l'autor del primer "ricercare" d'imitació conegut per a llaüt i també la persona gràcies a la qual aquest tipus de composició va adquirir el cim artístic amb la música d'aquest instrument.

A França, igual que a Itàlia, el llaüt fou l'instrument predilecte del Renaixement i principis del Barroc; el gust instrumental francès també es va decantar cap a l'art cortesà i familiar del llaüt, en aquest cas representat per compositors com Albert de Rippe (1480-1551), d'origen italià, Adrien le Roy (1520-1598) i Jean Baptiste Besard (1567-1625). A Anglaterra destacà John Dowland (1563-1626), sobretot en la composició de cançons amb acompanyament de llaüt; a la seva mort va començar a declinar l'escola llaütista anglesa.